

พักเรื่องแก้รัฐธรรมนูญ...แก้ไขปัญหาชาวบ้าน

อาทิตย์นี้ผมนั่งคิดอยู่หน้า Lap Top ผมคิดอยู่นานว่าจะเขียนเรื่องอะไรดี เพราะอาทิตย์ที่ผ่านมาผมมีเรื่องในส่วนของการทำงานของ กรม.เงามากมายที่มีความสำคัญ แต่ขณะเดียวกัน

เหตุการณ์ด้านการเมืองก็เผ็ดร้อน จนทำให้การรวบรวมสมาชิกของทั้งนักการเมือง ทั้งสื่อในเรื่องปัญหาปากท้อง ยิ่งต้องใช้ความตั้งใจที่สูงขึ้น

เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ผ่านมา หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้นำเสนอการทบทวนการทำงานของรัฐบาลและ กรม.เงาใน 99

วันแรกของการทำงานของรัฐบาลชุดนี้ ผมคิดว่าท่านผู้อ่านส่วนใหญ่ก็คงเห็นตรงกับพวกเราว่า 99

วันที่ผ่านมาไม่น่าผิดหวังแค่ไหน ไม่ว่าความคาดหวังของท่านจะต่ำแค่ไหนแต่แรกก็ตาม และเป็น 99

วันที่ประเทศเราเสียโอกาสในการสร้างความเคลื่อนไหว (Momentum) ใหม่

หลังจากได้มีรัฐบาลที่มาจากทางเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง และในส่วน of กรม.เงา

เรามีเหตุผลที่จะต้องผิดหวังมากเป็นพิเศษ เพราะเราเสียโอกาสที่เราได้มีข้อเสนอสำคัญๆ ไป 3 ข้อ ให้กับรัฐบาลในช่วง 99 วัน

อันดับแรก คือ การเสนองบสมทบ 5 หมื่นล้านบาท ไปตั้งแต่เดือน มี.ค. เพื่อรัฐจะได้มี "กระสุน"

ในการลดภาระค่าครองชีพให้กับกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น คือ ผู้ปกครองที่มีเด็กวัยเรียน และ

กลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่มีหลักประกันอื่นๆ เราเชื่ออีก

ต่างหากว่า

ในระดับมหภาคงบประมาณฉบับนี้จะมีผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจมากกว่านโยบายลดภาษีของรัฐบาล

ที่นอกจากมีผลมากที่สุดกับกลุ่มรายได้สูงแล้ว

ยังเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มนี้ออมเงินมากกว่าบริโภคอีกด้วย

มาตรการที่ 2 ที่เราได้นำเสนอให้กับรัฐบาล คือ ยุทธศาสตร์เรื่องข้าว ซึ่งเรื่องนี้ต้องบอกว่า

รัฐบาลโดยเฉพาะ รมว.พาณิชย์ สืบสนที่สุด ยิ่งขยัน

ยิ่งสร้างปัญหา แต่หลังจากที่ได้ส่งสัญญาณแทรกแซงจนปั่นป่วนไปหมด

ก็สรุปได้ว่าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ระบบโครงสร้างอุตสาหกรรมข้าวยังเหมือนเดิม

โดยที่ชาวนาก็เป็นรองตลอดกาล

การฉวยโอกาสแก้ปัญหาในระยะสั้น ก็ขาดตรรกะและเหตุผล โดยเฉพาะในเรื่องของสต็อกจำนำข้าว

2.1 ล้านตัน ที่ทาง กรม.เงาได้เรียกร้องให้รัฐขายเพื่อทำกำไรประมาณ 2.5 หมื่นล้านบาท

มาใช้เป็นเครื่องมือในการลดภาระการทานา โดยเฉพาะในปีที่จะมีการเพาะปลูกในหน้าฝนปีนี้

รัฐสามารถช่วยเรื่องปุ๋ยที่ตอนนี้แพงถึง 2 หมื่นบาทต่อตันได้

ในขณะที่ราคาข้าวช่วงเก็บเกี่ยวสิ้นปีจะยืนอยู่ระดับปีจจุบันให้กับชาวนาได้หรือเปล่าก็ไม่ทราบ

ส่วนเขมรตอนนี้ก็ประกาศว่ามีข้าวเพียงพอที่จะส่งออกได้แล้ว

และญี่ปุ่นเองก็มีข้าวในสต็อกของรัฐบาลอยู่ 2-3 ล้านตัน ที่รอจะขายออกมาเช่นเดียวกัน

สำหรับเรื่องการเสนอกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานบริหารราชการในจังหวัดชายแดนนั้นก็เป็นที่น่าเสียดาย เพราะ รมว.มหาดไทย

ได้แสดงละครครั้งใหญ่ด้วยการรุกเข้ามาขอรับฟังข้อเสนอแนะของหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

แต่นอกจากสร้างข่าวไปวันๆ ก็ไม่ได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาแก้ไขแต่อย่างใด

ที่น่าเป็นห่วงก็คือ แนวโน้มการบริหารจัดการไม่ได้มีท่าทีที่จะดีขึ้นเลย

ส่วนหนึ่งผมได้วิพากษ์วิจารณ์ไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้วว่า กรม.ชุดนี้มีข้อจำกัดเยอะ

ทั้งในเรื่องความเหมาะสมของตัวบุคคล ทั้งในเรื่องของเอกภาพของรัฐบาลรวม

และแม้แต่ภายในพรรคพลังประชาชนเอง

แต่ปัญหาในการทำงานของรัฐมนตรีแต่ละท่านมีความชัดเจนว่า

ยังเน้นการให้ความสำคัญกับการซ่อมตรงโน้นนิด ตรงนี้หน่อย แทนที่จะยกเครื่องใหม่ทั้งหมด

สุดท้ายเวลาผ่านไปก็ปรากฏว่าไม่ได้มีการแก้ไขอะไรที่มีนัยสำคัญเลย

กรณีล่าสุด คือ กรณี ปตท. ที่ทุกครั้งที่มีปัญหาเรื่องพลังงานราคาแพง ก็จะมีกระแสต่อต้าน ปตท.

ครั้งนี้ พล.ท.หญิงพูนภิรมย์ ลิปิถพัลลภ รัฐมนตรีหน้าหวานที่ฝ่ายค้านยังหลงเสน่ห์

ก็มีความขยันที่จะหามาตรการมาลดกระแสกดดันเรื่องราคาน้ำมันที่แพงขึ้น

ล่าสุดก็ได้ข้อตกลงจากบริษัทโรงกลั่น 4 บริษัทในเครือ ปตท. ให้ "บริจาด" เงินประมาณ 2,000 ล้านบาท เข้ากองทุนเพื่อนำไปอุดหนุนรถเมล์ เรือประมง ช่วยเหลือกันไป 6 เดือน ทางพวกตลาดทุนก็โวยว่า รัฐบาลมาแทรกแซงบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ทำลายความเชื่อมั่น และขัดต่อหลักธรรมาภิบาลที่ดี ส่วนทางภาคประชาชนก็มองว่า แค่ 2,000 ล้านบาท ไม่พอเมื่อเทียบกับกำไรของ ปตท. นับแสนล้านบาท

ที่ได้จากการค้าขายกับประชาชนคนไทยในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ผมต้องขอเรียนว่า "ถูกหึงค์" ครับ และปัญหาถ้าจะแก้กันจริงๆ อยู่ที่โครงสร้างแต่เดิม คือ ปตท.เองก็ได้เปรียบทุกทาง อำนาจผูกขาดก็มี อิสรภาพจากการอ้างการเป็นบริษัทจดทะเบียนที่ต้องดูแลผู้ถือหุ้นก็มี มีหน้าซ้ำยังได้รับการยกเว้นจาก พ.ร.บ.แข่งขันทางการค้าอีกต่างหาก เนื่องจากเป็นรัฐวิสาหกิจ ผมจึงไม่แปลกใจว่า

ปตท.ได้เปรียบและใช้เปรียบที่ได้และเป็นบริษัทที่แทนที่จะเป็นที่ภาคภูมิใจของคนไทย กลับเป็นบริษัทที่มีคนเกลียดคนชังมากที่สุดบริษัทหนึ่ง

ที่น่าเสียดายก็คือ ปตท.ทำให้การแปรรูปรัฐวิสาหกิจกลายเป็นสิ่งที่ถูกต่อต้านมากที่สุด หั้งๆ ที่ถ้าทำในวิธีที่ถูกต้องก็เป็นยุทธศาสตร์ที่สร้างประโยชน์มหาศาลกับเศรษฐกิจไทยได้ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจไทยนั้น นอกจากจะไม่เป็นการแปรรูปจริง คือ การโอนสภาพจากภาครัฐไปเป็นเอกชนแล้ว แม้แต่กระบวนการเองก็ผิดพลาดทุกครั้ง กล่าวคือ รัฐจะให้ตัวรัฐวิสาหกิจ เป็น "เจ้าภาพ" ในการแปรรูปตัวเอง รัฐวิสาหกิจก็จะเป็นผู้ว่าจ้างที่ปรึกษาการเงิน ซึ่งโดยธรรมชาติก็จะสนับสนุนให้รัฐวิสาหกิจนั้นๆ รักษาอำนาจผูกขาดและความได้เปรียบต่างๆ ให้มากที่สุด เพื่อผลกำไรที่สูงที่สุดให้กับผู้ถือหุ้น เมื่อผู้ซงลูกและผู้ตบเป็นฝ่ายเดียวกัน แน่นนอนที่สุด ผลก็จะต้องออกมาตามที่เขาต้องการ ประเทศอื่นเวลาแปรรูป เขาให้รัฐวิสาหกิจเป็น "จำเลย"

โดยผู้กำหนดกติกาและว่าจ้างที่ปรึกษาการเงินคือรัฐบาล ดังนั้นจึงจะมีการให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของรัฐและของประชาชนในฐานะผู้บริโภค มากกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง

ถ้ารัฐบาลต้องการแก้ปัญหาพลังงานจริง ต้องแก้ที่โครงสร้าง จับ ปตท.และรัฐวิสาหกิจอื่นๆ ให้อยู่ภายใต้ พ.ร.บ.แข่งขันทางการค้า มีองค์กรตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระว่า

ปตท.มีพฤติกรรมการใช้อำนาจผูกขาดโดยมิชอบหรือไม่

ไม่ใช่มาแก้กีดกันน้อยเพื่อคะแนนนิยมชั่วคราว เช่นเดียวกันกับปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหารถเมล์ ขสมก. ที่มีการขาดทุนเรื้อรังปีละ 6,000 ล้านบาท และขาดทุนสะสมเกือบ 7 หมื่นล้านบาทแล้ว จะยกมาตรฐานบริการ จะกำจัดปัญหาเรื่องค่าโดยสารต้องแก้ระบบทั้งหมด รวมถึงการรื้อ พ.ร.บ.ขนส่งทางบก ไม่ใช่เพียงแค่มาดูหนุนาการซื้อน้ำมัน

6 เดือน หลังจากที่มีการประท้วงสร้างความ

เดือดร้อนให้กับประชาชนไปแล้ว

ดังนั้น กรม.เงาก็มีหน้าที่ที่จะนำเสนอแนววิธีการแก้ปัญหาประชาชนที่ทั้งเป็นประโยชน์และยั่งยืน แต่จากประสบการณ์ 99 วันที่ผ่านมา ผมต้องขอเรียนว่า ผมตั้งความหวังไว้ต่ำมาก

นอกจากประชาชนจะรวมตัวกันได้จริงๆ ในการนำเสนอต่อรัฐบาลว่า

อย่าสร้างเงื่อนไขทางการเมืองเพิ่มเติม และขอให้มุ่งมั่นแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

ผมเองก็ไม่ได้อยากให้รัฐบาลล้มครืนลงตอนนี้ (เพราะยังไม่อยากต้องเลือกตั้งอีก หรือแยกว่านั้น ไม่อยากเห็นการปฏิวัติอีก)

เพราะฉะนั้น เรื่องรัฐธรรมนูญ เรื่อง

ประชามติพักไว้ก่อน มาแก้ปัญหาให้ชาวบ้านด้วยกันดีกว่าครับ